

je zde uvedeno ve výňatku z Bidlova referátu, předneseného v České Akademii, neodpovídá pravdě.

Konstatoval jsem objektivně (na str. 18-19 Úvah), že čtenář, který nemá Kadlcovu stať z Pol. Encyklopedie po ruce, musí nabýti dojmu, že Saturník jen na těch místech obsahově používá uvedené stať Kadlcovi, kde ji výslovně cituje. Tam, kde ji necituje a přece ji téměř doslovně překládá — těchto míst je v knize Saturníkově dosti — tam je překlad stať Kadlcovi očím čtenářovým zakryt. Jako příklad citoval jsem místo na str. 87. Saturníkova spisu. Zde překládá místo ze stať Kadlcovy; stať tuto zde necituje. Překlad doplňuje citátem ze Sergějeviče a Malinovského, které výslovně cituje. Právil jsem o tomto místě Saturníkovi knihy: Zde vlastní původ textu (t. j. opis a překlad z Kadlcovi stať) je plně zakryt a místo musí působiti, jako by šlo o vlastní vědecký výplod Saturníkův.

Konstatuji tedy objektivně, jaký dojem musí míti čtenář (zvláště neodborník), a nepodkládám Saturníkovi subjektivní úmysl, jako o mně tvrdí Bidlo.

6. A nyní se obracím k tomu, co Hobza vytýká jako klad knihy S-ovy. Činí tak na str. 655-656. Zde obdivuje »píli, jakou Saturník snesl bohatý materiál« a vítá »pokus, vnést do látky tak různorodé a dosud monograficky téměř vůbec neprobádané jistý systém.« I já jsem hledal klady v knize S-ově, jak svědčí str. 38 mých »Úvah.« Není mou vinou, že jsem jich nenalezl. Právě tak jako já, i Kapras, Zontar, Taranovski, Weizsäcker, nehledíme-li k posudku Čádova a Sommrova vytkli základní vady a nedostatky S-ovy ve výběru literatury i v materialu, shromážděném z pramenů. Právli-li Hobza, že v knize S-ově je pokus vytvořiti »jistý systém«, pak mohu jen zdůrazniti: systém knihy S-ovy není vlastní, je převzat ze stať Kadlcovy z Pol. Encyklopedie a je doplněn, podle vlastního doznání S-ova, z Dąbkowského. I zde tedy Hobzův klad nemá opory.

Z p r á v y.

Právní rada.

Ve smyslu svého programového prohlášení jmenoval předseda vlády dne 20. ledna 1936 tyto členy Právní rady:

Prvního presidenta Nejv. správního soudu, Dr. Emila Háchu, prvního presidenta Nejvyššího soudu, Dr. Vladimíra Fajнора, univ. prof. Dr. Jiří Hoetzla, profesora správního práva na právnické fakultě university Karlovy v Praze, univ. prof. Dr. Františka Weyra, profesora ústavního práva na právnické fakultě university Masarykovy v Brně, univ. prof. Dr. Karla Laštovku, profesora správního práva na právnické fakultě university Komenského v Bratislavě, univ. prof. Dr. Egona Weisse, profesora anticých právních dějin na právnické fakultě německé university v Praze, advokáta Dr. Antonína Schauera v Praze a veřejného notáře Dr. Jozefa Kallaye v Bratislavě.

Tato instituce, jejíž funkce jest čestná, má býti poradným orgánem předsedy vlády. Jejím úkolem bude upozorňovati, za účelem potřebné nápravy, na případnou neústavní a nezákonnou praxi státních orgánů a přispívati k jednoznačnému a jednotnému výkladu právních norem.

Majíc na zřeteli posilování úcty a důvěry občanstva k právnímu pořádku, bude pečovati o zdokonalení obecných právních předpisů, zákonů a nařízení, a to jak po stránce jejich přísné ústavnosti a zákonnosti, tak i po stránce jejich technické dokonalosti, která by vylučovala nebo alespoň zmírňovala jejich různý výklad výkonnými orgány.

Je nutno, aby se aplikace těchto právních norem přísně řídila ustálenou judikaturou nejvyššího správního soudu.

Předsedou této právní rady je ministerský předseda a v jeho zastoupení ministr spravedlnosti.

Osobnost ministerského předsedy a účast skutečně vynikajících právníků teorie i praxe dává nám záruku, že úkoly této Právní radě vytčené budou také splněny.

O její další činnosti přineseme svého času správu.

Bšk.